

Stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til omsorgslovens § 13, stk. 2.

Stk. 4 svarer til omsorgslovens § 10, stk. 3, dog således at begrebet „mindre indtægter“ er erstattet af den fortolkning, der er anlagt i omsorgslovcirkulæret, nemlig at det skal dreje sig om indtægter, der ikke overstiger det dobbelte af beløbet til personlige fornødenheder.

Stk. 5 er enslydende med omsorgslovens § 10, stk. 2.

Til § 86.

Konsekvensen af, at reglerne om beskyttede boliger optages i den sociale lovgivning, må være, at retningslinierne for lejefastsættelsen udarbejdes af socialministeren. De få beskyttede boliger, der indtil nu er opført, er henført under reglerne for folkepensionistboliger, d.v.s. at beboerne opnår lejenedsættelse gennem en boligsikringsordning. Det foreslås at nævne i lovteksten, at det er regler af denne art, der skal anvendes. I øvrigt må reglerne fastlægges i et cirkulære efter forhandlinger med boligministeriet.

Til kapitel 17.

Til § 87.

Efter de gældende regler i § 62 i loven om børne- og ungdomsforborg skal rådgivningscentrene bistå med undersøgelse og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder. Staten yder fuld dækning af husleje og andre ejendomsudgifter og tilskud med 90 pct. af de øvrige udgifter. Det er en forudsætning for anerkendelsen, at lederen er godkendt af socialministeriet, at der nedsættes et tilsynsråd, hvis medlemmer beskikkes af ministeren, og at lokaler og vedtægt godkendes af socialstyrelsen. Der er meddelt anerkendelse til i alt 10 centre.

I overensstemmelse med socialreformkommissionens 2. betænkning fastslås det i bestemmelsens stk. 1, at amtskommunerne har pligt til at skaffe mulighed for undersøgelse og behandling i rådgivningscentre af adfærdsvanskelige børn og unge, herunder som hidtil også unge stofmisbrugere.

Da et rådgivningscenter kan dække et større område end ét amt, foreslås det i stk. 2 at give mulighed for at lade centrene drive af én eller flere amtskommuner. Derimod findes der ikke anledning til fortsat at lade centrene drive som selvejende institutioner. Det forudsættes, at de bestående centre kan overgå til amtskommunal drift inden lovens ikrafttræden.

I stk. 3 foreslås for at sikre en vis ensartethed i centrenes arbejde, at socialministeren skal fastsætte vejledende regler for centrenes ledelse og drift. Derimod findes det ikke rimeligt at opretholde den gæl-

dende bestemmelse om, at socialministeren skal fastsætte nærmere regler for personalets løn- og pensionsforhold, jfr. bemærkningerne til § 69.

Til § 88.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den ordning, der foreslås for de øvrige institutionstyper.

Til § 89.

Som anført i bemærkningerne til afsnit II bør rådgivningsvirksomheden være „åben“. I hidtidig praksis har rådgivningscentrene også drevet „åben“ rådgivningsvirksomhed, selv om langt de fleste børn og unge henvises til centrene af børneværnene.

Til § 90.

Det foreslås, at behandlingen og undersøgelsen skal være gratis, dels fordi børneværnene i vid udstrækning afholder den af socialministeriet fastsatte takst som børneværnsudgift, dels fordi en eventuel udgift ikke bør afholde forældre fra at lade deres børn undersøge og behandle, hvis det er påkrævet.

Til § 91.

I §§ 91-95 er bestemmelserne om revalideringsinstitutioner samlet. Der henvises til socialreformkommissionens 2. betænkning om den fremtidige fordeling af opgaverne i forbindelse med etableringen og driften af de sociale institutioner, som for revalideringsinstitutionernes vedkommende under ét er foreslået henlagt under amtskommunen.

I § 91, der afløser §§ 5 og 10 i revalideringsloven, fastslås, at det for fremtiden påhviler amtsrådet at sørge for de nødvendige institutioner til erhvervs-mæssig optræning og uddannelse m. v. af invalide-rede og andre erhvervshæmmede samt beskyttede virksomheder og andre erhvervsmæssige foranstaltninger for personer, der af fysiske eller psykiske årsager ikke er i stand til at fastholde eller opnå normal beskæftigelse. Bestemmelsen tager i overensstemmelse med det af socialreformkommissionen anførte alene sigte på revalideringsinstitutioner med erhvervsprægede formål, idet den lægelige revalidering fremtidig forudsættes overtaget som sygehusopgave.

I stk. 2 er fastslået, at amtsrådet foruden selv at oprette og drive de omhandlede institutioner kan lade dem drive af kommuner eller indgå overenskomst med selvejende institutioner. En sådan overenskomst skal godkendes af socialministeren.

Til § 92.

Det foreslås, at den myndighed, der har pligt til at sørge for, at der er de nødvendige institutioner,